

Mezei András

Jób felől

Őseimet akik ép, egészséges bárányt áldoztak Neked,
elfogadtad-e ép egészséges égőáldozatoknak Auschwitzban Uram?
– Ki itt Káin? És Ábel hol van? – Figyelmed, univerzumi gondod szerint beteg
célközönségeidben, az emberiségben ki boldog?
– Feléd füst, mint imaszíj bőrrel és hússal csavarodik le rólam. Ha életemet, e szertartást
elvégeztem, e fáradt bolygó oldalazva perdül ki alólam.
Élőből élő földeden, betarthatatlan parancsolataidat, s Káin-bélyeged cipelem,
holott kezem embert nem ölt. Jeruzsálem alatt megközelíthetetlen a völgy,
melyben ép, egészséges bárányt áldoztak Neked. Seol és Éden, fény és kárhozat
hirdeti hatalmad egymás mellett. Megszámlálhatatlan éggörbületedben görnyedve kérlek, hagyd
meg nekem még ezt az egyet, melyben az Igén áttüremlik az anyag, fölüdíti a lelket
a szó, a te szavad.

Názáreti

Megölhették, de nem ölt. Nem öltött
dinamitmellényt. Ellenségeinek
kínjában nem gyönyörködött.
Hogy gyűlölettel gyilkoljon?
Nem azért halt meg.